

Utdrag ur Henrik Wallgrens krönika, GP lördagen den 14 januari 2012

Undrar... om du liksom jag läser krönikorna i GP:s två dagar?

Jag gör det och då särskilt Henrik Wallgrens tänkvärda kåserier. Förresten hade jag förmånen att möta honom i somras, då han utanför en kurslokal på Brännö kastade fresbee med ett sin lille son. Fick då möjlighet att personligen tacka honom för hans inspirerande perspektiv på tillvaron. En ödmjuk, enkel kille med blick för en annan verklighet och som har förmågan att beskriva på ett sätt som berör...

Hör här:

"Vi har bytt vår sinnesro mot evig uppkoppling. Vi har bytt de roliga historierna mot klipp på Youtube. Vi har bytt våra förfäders sång mot pinkoder och lösenord.

Vi tar hundra digitala bilder som försvinner istället för att en bild kvar. Ständigt skall vi vara kontaktbara. Och vi skall kunna nå alla omedelbart. Kontoret på fickan...

På bussen hem ... vem bryr sig om vem som sitter bredvid? Vem bryr sig om den mörka siluetten av stad bakom de regnvåta rutorna? Det är på skärmen det händer. Tag ditt opium. Fyll varje lucka av tid. Eftertanke är ändå överskattat...

Vi behöver inte tycka någonting ... det gör bloggarna åt oss.

De gamla tyckte det var stort när elen och spoltoan kom... i vår ungdom knackade vi fortfarande på hos varandra ...

Det är du nya sköna värld. Men ingenting är gratis. Och valutan vi betalar i heter närvaro. Magiska ögonblick skräms på flykten av sms och facebookuppdateringar. Och med Wordfeudping i byxfickan missar vi miraklerna som dansar i ögonblicket och dör.

När låg du på rygg och såg molnen röra sig över himlen senast? Utan att twittra om det?...

Vi har öppnat dragkedjan till cyberspace och klivit in och lämnat verkligheten bakom oss, som ett par urvuxna skor... Bits har blivit megabits som blivit terrabits och vi hinner inte reflektera innan vi måste reagera.

Ändå döms folk fortfarande att bära elektronisk fotboja... trots att vi alla frivilligt bär GPS-enheter som talar om exakt var vi befinner oss. ... Vi lägger själva ut våra ovanor och hemligheter på Facebook...

... Det var så länge sen jag fick ett handskrivet brev... Mellanrummen och missförstånden och den trista väntan är utrotade. Tyvärr dog mycket annat också i den processen ..."

**Missar vi miraklerna som dansar i ögonblicket?
Margaretha**

Hela krönikan finns att läsa i Två Dagar 2/2012.